

Литерарна радионица

Инспирација: Бајка и Зимско јутро, Војислав Илић

МОЈА САВРЕМЕНА БАЈКА

Коначно је стигао петак и последњи час у овој недељи. Зазвонило је школско звоно и означило је крај наставе за ову радну недељу. Сви смо поскакали из својих школских клупа и брзо спаковали све своје књиге. Отрчали смо из наше учионице у учионицу за бајке. Тамо смо затекли пуно просторија. У свакој просторији је био по један јунак из бајки. У првој соби је Снежана и седам патуљака.

Сви патуљци су играли игрице на својим телефонима, док их је Снежана пожуривала да не закасне у своју фирму, где раде као ИТ стручњаци.

Питала сам Снежану да ли би она и

патуљци снимили са мном кореографију за популарну друштвену мрежу „Тик Ток“. Са радошћу с прихватили мој позив и снимили смо нашу прву заједничку кореографију.

Рекла сам Снежани да баш лепо плеше и питала сам је да ли патуљци имају неку друштвену мрежу како би се дописивали и слали снимке. Снежана је рекла да имају. Обрадовала сам се зато што ћемо тако Снежана, патуљци и ја увек бити у контакту. Још дуго смо седели и причали, онда смо одлучили да посетимо и другу собу. У другој соби су били Црвенкапа, њена бака и вук, који је био припитомљен. Бака и Црвенкапа су мазиле вука који је махао репом. Питала сам их како су успеле да припитоме вука. Оне су ми рекла да је то лако и да животиње осете када смо према њима добронамерни и када им пружамо љубав, па онда желе да нам се одуже за то својом љубављу и приврженошћу. Касније смо се играли друштвену игру *Не љути се човече* и Црвенкапа је победила. Честитала сам јој на победи и рекла јој да одлично игра и да ћу радо поново доћи да одиграмо реванш партију. Она ми се захвалила и рекла ми је да се радује мом поновном доласку и нашем дружењу. Поздравила сам се са баком и Црвенкапом и помазила њиховог вука. Пожурила сам својој кући на вечеру.

Мислим да је потребно да бајке живе у свакој кући, да се редовно читају, јер развијају машту. Свако дете и одрастао човек треба да има своју бајку, бајку коју ће претворити у стварност.

Софија Коњевић, V₄

ДРВО И ЛИСТ

У башти дрво тужно стоји,
голе му гране ветар љуља,
Последњи лист увео пада
и ветар почиње да дува.

Односи ветар увело лишће,
које је пало с дрвета,
а дрво тихо плаче, плаче,
јер му је ветар љути
однео са гране лист жути.

Кад нам дође сунце лети,
Дрво и лист ће се опет заволети.

Никола Лабус V₄

ЗИМСКО ЈУТРО

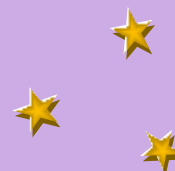
Свануло је јутро као снег бело,
вајара најбољег извајано дело.

Сребрни покривач блиста сад на сунцу,
пркоси хладноћи, облацима тамним,
лепота зиме је на самом врхунцу.

Тишина и мир као да свет спава,
са крова леденице огрлица бљештава.

Иза прозора мога, топло, риме пишем,
због чаробног зимског јутра
ја само уздишем!

Никола Лабус V₄

ЖАБА МУВАРА

Далеко, далеко, иза седам гора
има једна зелена бара
тамо живи моја ноћна мора
зелена жаба звана Мувара.

Рекли су ми да у сред ноћи,
та страшна жаба може да дође
употреби своје опасне моћи
и не одлази док ноћ не прође.

Њени су зуби отровни и оштри
њене су очи огромне зелене
једним ударцем може да спљошти
као што сам ја, дечаке малене.

Михаило Шева V4

А кажу да се Мувара разбесни јако
кад чује да деца не уче
и увек сазна некако
када су непослушна и родитеље муче.

Па сам одлучио да тој жаби обећам
да ћу да вредно сваког дана да учим
и свакодневно обећања се подсећам
да нећу своје родитеље да мучим.

Од када сам дао обећање Мувари,
и она и ја живимо у срећи.
Она је далеко у зеленој бари
и о њој никоме ништа нећу рећи.

МОЈ ЗИМСКИ ДАН

Напољу видим снежни сан
и мислим ово ће бити најбољи дан

На скијама јурим ја
бржа сам чак и од ветра
Пахуља кад се забели,
Осмех ми измами весели
Пахуље се сада роје
Као снежне мисли моје.

Понека залута на мој длан
и тако мирно потече у дан.

Сваки снежни дан
За мене је прави сан.

Кад по облаку снег га жури
чак и кад највише жури
гледам ту снежну лепоту
и у срцу осећам дивоту.

Петра Ћирлић V₄

ЗИМСКО ЈУТРО

Гледам кроз прозор како пахуље веју
као да се жутом лишћу смеју.
Гледам у двориште деца се играју
као да зими нешто довикују.
На столу су миришљаве свеће које
сијају
и родитељи који деци поклоне бирају.
Гледам на пут снег га прекрио
као што мене мама пред спавање увије
и ветар и његово звиждање јасно се
чује.
Студено јутро обгрлиће град,
И мени ће нова песма пасти на памет
тад.

Лука Нуић V₄

Креативна литерарна радионица

Ментор, предметни наставник: Даниела Миловановић

